Lietas Nr. 11331078813
Lietas arhīva Nr. K26-0105-14/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2014.gada 10.martā

Rēzeknes tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis A.Zutis,

ar sekretāri S.Veselovu,

piedaloties prokurorei J.Laganovskai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā,

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ nodarīja cietušajam /pers. B/ tīšus vidēja smaguma miesas bojājumus turpmāk norādītos apstākļos:

/pers. B/ 2013.gada 8.septembrī ap plkst.15.00 atradās pēc adreses /adrese A/ pagastā, Rēzeknes novadā, kopā ar /pers. C/, kura dzīvoja šajā dzīvoklī. Tajā brīdī dzīvoklī ienāca /pers. A/, kurš šajā dzīvoklī dzīvoja kopā ar /pers. C/, un, redzot, ka dzīvoklī atrodas /pers. B/, aiz greizsirdības tīši iesita ar dūri pa seju /pers. B/. /pers. B/ no sitiena nokrita uz grīdas. Uz grīdas guļošajam /pers. B/ /pers. A/ iespēra vairākas reizes pa seju un ķermeni.

/pers. A/ darbību rezultātā cietušajam /pers. B/ tika nodarīti sekojoši miesas bojājumi: kreisā augšžokļa dobuma priekšējās un sānu sieniņas lūzumi ar priekšējās sieniņas impresiju, asinis kreisajā augšžokļa dobumā, deguna kaula lūzums bez dislokācijas, zemādas asinsizplūdums ar gaisu kreisā vaiga rajonā, ādas nobrāzums sejas rajonā, kas kopumā pēc sava rakstura atbilst vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas ir izraisījuši ilgstošu veselības traucējumu uz laiku garāku par 21 dienu.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

[2] Tiesas sēdē /pers. A/ savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina pilnīgi, apsūdzībā norādītos viņa vainas pierādījumus un noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju neapstrīdēja, uzturēja lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Prokurore atzina, ka apsūdzētā vainas pierādījumus tiesas izmeklēšanā pārbaudīt nav nepieciešams, jo savu vainu viņš atzīst pilnīgi, pierādījumus neapstrīd.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta pilnīgi ar viņa savas vainas atzīšanu un visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā, kā arī nav pretrunu, kuras būtu nepieciešams novērst tiesas izmeklēšanā. Tāpēc, ņemot vērā prokurores viedokli par apsūdzētā lūgumu un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo un otro daļu, tiesa nolēma tiesas izmeklēšanā nepārbaudīt apsūdzētā vainas pierādījumus, tikai pārbaudīt apsūdzētā personu raksturojošos datus, līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešami.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesa atzīst, ka pirmstiesas procesā apsūdzētā /pers. A/ prettiesiskās darbības ir pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums, un apsūdzētā /pers. A/ vaina ir pierādīta.

[3] Nosakot sodu /pers. A/, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantā norādītiem soda noteikšanas vispārīgiem principiem, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

/pers. A/ agrāk kriminālsodīts, pēdējo reizi 2005.gada 24.janvārī Rēzeknes tiesā par Krimināllikuma 260.panta trešajā daļā un 262.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz 4 gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem. 2007.gada 8.janvārī atbrīvots pirms termiņa no pamatsoda izciešanas, neizciestais sods 1 gads 8 mēneši 16 dienas, sodāmība nav dzēsta (*lietas 14-16.lapa*). Valsts probācijas dienesta Rēzeknes teritoriālās struktūrvienības izvērtēšanas ziņojumā norādīts, ka /pers. A/ ikdienā būtisku atbalstu sniedz brālis Aldis un faktiskā sieva /pers. C/. /pers. A/ nav bijusi pozitīva sociālās dzīves pieredze bērnībā, taču /pers. A/ cenšas savā dzīvē atbalstīt sev tuvus cilvēkus. Viņš ir ieguvis prasmes un iemaņas, kas ļauj viņam būt nodarbinātam un gūt legālus ienākumus. Ienākumi ir pietiekoši ģimenes pamatvajadzību nodrošināšanai, taču reizēm daļa naudas tiek iztērēta nelietderīgi – alkohola iegādei. /pers. A/ ir mierīgs, strādīgs, samērā noslēgts cilvēks, kam ikdienā nav raksturīga agresīva uzvedība. Tomēr paveiktais noziedzīgais nodarījums liecina, ka /pers. A/ konfliktu un problēmu risināšanai tendēts izmantot vienkāršāko variantu, neaizdomājoties par savas uzvedības un rīcības iespējamām sekām. /pers. A/,

būdams alkohola reibuma stāvoklī, viegli pakļaujas citu ietekmei. /pers. A/ raksturīga periodiska pārmērīga alkohola lietošana. /pers. A/ atzīst problēmas esamību, taču ir pasīvs tās risināšanā. Viņš ir izvērtējis faktorus, kas veicināja iepriekšējo noziedzīgo nodarījumu veikšanu, taču ikdienā ne vienmēr ņem vērā un nepietiekoši kritiski izturas pret savu rīcību *(lietas 35.-38.lapa).* Tiesas sēdē /pers. A/ viņa personu raksturojošos datus neapstrīdēja, paskaidroja, ka nav precējies, apgādībā divi bērni, strādā SIA /Nosaukums A/, ienākumi sastāda 700 *euro* mēnesī, narkologa un psihiatra uzskaitē nav reģistrēts, apreibinošo vielu lietošanas problēmu neesot, fiziku darbu var veikt, invaliditātes nav.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošo apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais atzina savu vainu un nožēloja izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgs nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Izvērtējot apsūdzētā /pers. A/ personību, tas ir, agrāk kriminālsodīts, sodāmība likumā noteiktā kārtībā nav dzēsta, nav precējies, apgādībā – divi bērni, strādā, viņa attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu – savu vainu atzina un nožēloja izdarīto, to, ka apsūdzētais izvēlējās vienkāršāku procesa veidu, noziedzīga nodarījuma smagumu - izdarīts mazāk smags noziegums, raksturu – apsūdzētais aiz greizsirdības tīši nodarīja cietušajam vidēja smaguma miesas bojājumus, tādējādi apdraudot cietušā veselību, radīto kaitējumu – cietušajam nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, kas ir izraisījuši ilgstošu veselības traucējumu uz laiku garāku par 21 dienu, tiesa atzīst, ka ir pamats uzskatīt, ka konkrētajā gadījumā Krimināllikuma 35.pantā noteiktā soda mērķa sasniegšanu var panākt, nepiemērojot apsūdzētajam sodu, kas saistīts ar brīvības atņemšanu. Apsūdzētajam nav piemērojams brīvības atņemšanas sods, jo tiesa uzskata, ka lietā nav iegūti tādi personību negatīvi raksturojoši pierādījumi, kas liecinātu par to, ka apsūdzētais ir tik sabiedriski bīstams, ka viņš pašreiz būtu jāizolē no sabiedrības soda izciešanai. Saskaņā ar Krimināllikuma 41.panta ceturto daļu apsūdzētajam nav piemērojams par šo noziedzīgo nodarījumu arī sankcijā paredzētais naudas sods, jo viņam pie pastāvošajiem ienākumiem būs grūtības samaksāt likumā noteiktajā kārtībā uzlikto sodu. Tiesa uzskata, ka /pers. A/ var noteikt sodu – piespiedu darbs.

Tā kā tiesa ir atzinusi par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu, tad /pers. A/ nav piemērojams minimālais sods - piespiedu darbs, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas sankcijā. Nosakot sodu, tiesa ņem vērā arī atbildību mīkstinošo apstākli un uzskata, ka pie konkrētajiem apstākļiem nav nosakāms maksimālais sankcijā paredzētais sods – piespiedu darbs.

[4] Cietušais/pers. B/ pirmstiesas procesā pieteica kaitējuma kompensācijas pieteikumu 426,86 *euro (Ls 300)* apmērā *(lietas 25.lapa)*.

Apsūdzētais/pers. A/ kaitējuma kompensācijas pieteikumu atzina.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa nosaka, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmā daļa nosaka, ka kompensācijas pieteikumā jāpamato par mantiskajiem zaudējumiem pieprasītās kompensācijas apmērs, bet par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām tikai jānorāda. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.pantu, tiesa nosaka nodarītā kaitējuma atlīdzības apmēru, ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu, norādītā kaitējuma pamatotību un apmēru, noziedzīgu nodarījumu smagumu un izdarīšanas raksturu un morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu.

Tiesa uzskata, ka nevienam cilvēkam nav tiesību nodarīt citai personai miesas bojājumus, apdraudot personas veselību un dzīvību, bet vērtējot morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, morālais aizskārums ir jāatdala atsevišķi no fiziskajām ciešanām, tā arī no mantiskajiem zaudējumiem, līdz ar to morālais aizskārums nevar aptvert fiziskās ciešanas un mantiskos zaudējumus. Lemjot par morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, jāievēro samērīguma princips un tas, ka morālā kaitējuma kompensācija ir tikai viens no kompensācijas veidiem un neaizstāj cietušo mantai un veselībai nodarīto kaitējumu.

Analizējot cietušā fizisko un morālo kaitējumu, tiesa ņem vērā ciešanu pakāpi saistībā ar cietušā individuālajām īpatnībām, kā morālo un fizisko ciešanu raksturu. Ar fiziskām ciešanām jāsaprot fiziskas sāpes, bet ar morālajām ciešanām - bailes, pazemojums, stress un citas negatīvas emocijas un pārdzīvojumi, dzīves kvalitātes pazemināšanās saistībā ar nodarītajiem miesas bojājumiem, paliekošie sakropļojumi.

Tiesa atzīst, ka pie nodarītajiem miesas bojājumiem cietušais juta fiziskas sāpes gan laikā, kad viņam tika nodarīti miesas bojājumi, gan arī pēc tam, kad tika veikta ārstēšana. Tāpat tiesa atzīst, ka pēc cietušajam nodarītajiem miesas bojājumiem viņš pārdzīvoja uztraukumu par notikušo atgadījumu un ar to radītajām sekām. Izvērtējusi tiesai iesniegto kompensācijas pieteikumu, apsūdzētā attieksmi, ka viņš atzīst kaitējuma kompensācijas pieteikumu, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta prasībām kompensācijas pieteikums ir apmierināms pilnībā, tas ir, par mantiskajiem zaudējumiem, fiziskajām ciešanām un morālo aizskārumu nosakāma kompensācija 426,86 *euro (Ls 300)* apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 350.-353., 511., 512., 520. un 527.- 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/ atzīt par vainīgu un sodīt par Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar **piespiedu darbiem uz 200 (divsimt) stundām.**

Apmierināt cietušā /pers. B/ kaitējuma kompensācijas pieteikumu.

Piedzīt no /pers. A/ cietušā /pers. B/, personas kods /personas kods/, labā kompensāciju 426,86 *euro* (četri simti divdesmit seši *euro* un 86 centi) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rēzeknes tiesā.

Tiesnesis /personiskais paraksts/ A.Zutis